

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ingen begærede Ordet.

§§ 1—5 (se Tillæg C., Sp. 555 fg.)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Salg paa Afbetaling.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2282 fg.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ingen begærede Ordet.

§§ 1—8 (se Tillæg A., Sp. 2835 fg.)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov angaaende Sygepleje samt Forandring i Lov Nr. 85 af 12. April 1892 om anerkendte Sygekasser m. m.

Forhandlingen genoptoges.

Indenrigsministeren (Berntsen): Det Lovforslag, vi nu i Dag skulle fortsætte Forhandlingen af, er, som bekendt, indbragt af dette Tings socialdemokratiske Medlemmer, og det er derfor saa ganske naturligt, at det Princip, der ligger til Grund for dette Lovforslag, er et socialdemokratisk Princip, i Modsætning til det Princip, der hidtil har ligget til Grund for Lovforslag af lignende Art, som ere

vedtagne her i Tinget. Princippet er ganske simpelt og jævnt at komme til Forstaaelse af, thi Princippet gaar kun ud paa, at efter Lovforslaget, hvis det ophøjes til Lov, skulde man ikke kræve noget som helst Bidrag af dem, der skulle nyde godt af de Midler, der her stilles til Raadighed. Man skal ikke kræve andet end det ene, at de skulle henvende sig til de offentlige Kasser, og disse skulle saa udrede alt fornødent. Det er et meget simpelt Princip, men det er ikke det Princip, vi hidtil have lagt til Grund for de Forhandlinger, der have været førte angaaende Lovforslag om dette Emne, og som hidtil ere traadte ud i Livet. Jeg tror ikke, det er noget heldigt Princip at lægge til Grund for en Lov om Sygepleje. Thi det vilde jo fuldstændig svække det enkelte Menneskes Ansvarsfølelse for ikke at ligge det offentlige til Byrde ved indtrædende Sygdom uden selv ved eget Bidrag at have deltaget i Byrderne og Udgiften med Hensyn til Lægehjælp, Medicin, Sygepleje o. s. v.

Den nuværende Lov om Sygekasser hviler jo paa et andet Princip, nemlig Princippet: Hjælp til Selvhjælp. Det Princip vil jeg fastholde, og jeg kan derfor ikke erklære mig villig til at imødekomme det Princip, som lægges til Grund for det foreliggende Lovforslag. Dette gaar ganske vist formelt ikke ud paa at komme bort fra de nuværende Sygekasser. Lovforslaget fremtræder jo endog formelt som sigtende til at gøre en Ændring i Paragraffer i den bestaaende Sygekasselov. Men det er jo klart, at reelt vil dette Forslags Vedtagelse føre til, at de nuværende Sygekasser lidt efter lidt høre op. Det er en Selvfølge, at faa eller ingen i Fremtiden melder sig ind i en Sygekasse for der at yde maanedlige, halv- eller helaarlige Bidrag, naar der er udkommet en Lov, hvorefter vedkommende blot kan melde sig til Kommunekassen og faa alt, hvad han trænger til i Retning af Lægehjælp, Sygepleje, Medicin osv., uden selv at bringe noget Offer. Jeg betragter derfor det foreliggende Lovforslag som et Forsøg paa at komme bort fra de nuværende Sygekasser, og det er der aldeles ingen Anledning til.

Det ligger da nær at spørge: er Sygekasseinstitutionen en hendøende og hensygnende Institution? Dertil maa jeg svare: Nej, paa ingen Maade. Sygekasseinstitutionen her i Landet, som er begyndt ganske smaat og er rejst ganske frivilligt omkring i Landet, baaret af Mænd, som have arbejdet med stor Dygtighed og vist Offer-